

K E N D E L S E

Sagens parter:

I denne sag har [Selskab X] klaget over [indklagede], [bynavn].

Sagens tema:

[Selskab X] har klaget over, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved på vegne af [Fagforening Y] at rette direkte henvendelse til en produktionsleder hos [Selskab X] i forbindelse med en verserende arbejdsskadesag, hvor [Fagforening Y] repræsenterede en tidligere medarbejder hos [Selskab X].

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 14. juni 2012.

Sagsfremstilling:

I forbindelse med en arbejdsskade i 2009 lagde [indklagede] for [Fagforening Y] sag an mod [Selskab X] på vegne af en tidligere medarbejder.

[Selskab X] blev repræsenteret af en ekstern advokat – advokat [A].

Den 6. juni 2012 skrev [indklagede] en e-mail til produktionsleder [Z] hos [Selskab X], hvori han anmodede [Z] om at redegøre for en række forhold til brug for den verserende retssag, idet [Z] tidligere havde været involveret i sagen. [Indklagede] havde ikke forinden eller samtidig med e-mailen informeret [Selskab X'] advokat om hans henvendelse til [Z]. [Indklagede] havde endvidere ikke oplyst [Z] om, at han ikke havde pligt til at udtale sig.

Samme dag skrev jurist hos [Selskab X], [B], til [indklagede] og anmodede ham om at trække sin e-mail tilbage samt beklage forholdet over for [Z], hvilket [indklagede] ikke gjorde. Herefter

var der en del e-mailkorrespondance mellem [indklagede], jurist [B] og advokat [A], om hvorvidt [indklagedes] henvendelse kunne anses som værende en tilsidesættelse af god advokatskik.

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

[Selskab X] har påstået, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved at rette direkte henvendelse til en produktionsleder/medarbejder hos [Selskab X], selv om [Selskab X] var repræsenteret af en advokat.

[Selskab X] har til støtte herfor bl.a. gjort gældende, at pkt. 17.3 i de advokatetiske regler også omfatter [Selskab X'] medarbejdere – og som minimum omfatter de medarbejdere, der har deltaget eller deltager i behandlingen af den konkrete sag samt medarbejdere, som har en ledelsesfunktion, hvilket [Z] har.

Indklagede:

[Indklagede] har påstået frifindelse og har til støtte herfor særligt anført, at [Z] ikke kan være omfattet af det processuelle partsbegreb, at klientforholdet i henhold til pkt. 17.3 i de advokatetiske regler for et selskab ikke kan udstrækkes til også at omfatte medarbejderne til klienten/selskabet – på nær en snævert afgrænset kreds af bestyrelsesmedlemmer og lederpositioner med direktionsbeføjelser.

[Indklagede] har endvidere anført, at der ikke er et direkte opdrag til [Z], hvilket der i medfør af pkt. 8.1 i de advokatetiske regler er krav om, at [Selskab X] ikke har retlig interesse, da [Z] ikke selv har fremsat kritik eller oplyst, at henvendelser i forbindelse med den pågældende sag skal rettes til advokat [A], og at [Z] ikke kan anses for at have deltaget i behandlingen af den konkrete sag på [Selskab X]' vegne.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 11 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

Advokatnævnet finder, at [Selskab X] har en retlig interesse i at klage over [indklagedes] adfærd, idet [indklagede] rettede henvendelse til [Selskab X'] medarbejder, herunder en medarbejder, der ifølge sagens oplysninger tidligere havde været involveret i sagen.

Advokatnævnet finder, at [indklagede] ved at have rettet henvendelse til [Z] med konkrete faktiske spørgsmål om sagen, hvor hans arbejdsgiver [Selskab X] var modpart og repræsenteret af en ekstern advokat, har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126.

Advokatnævnet har herved lagt vægt på, at [Z] i kraft af sit ansættelsesforhold har en sådan tilknytning til [Selskab X], at [indklagede] under de givne omstændigheder burde have underrettet advokat [A] om sin henvendelse til [Z].

Advokatnævnet pålægger derfor i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1, [indklagede] en bøde på 10.000 kr.

[Indklagede] kan indbringe afgørelsen for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

Herefter bestemmes:

[Indklagede] pålægges en bøde på 10.000 kr.

På nævnets vegne

Jon Stokholm

Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 11. juli 2014 i sag nr. BS 44C-204/2014:

Fagforening Y som mandatar for indklagede
[adresse]

mod
Advokatnævnet
Kronprinsessegade 28
1306 København K

Sagens baggrund og parternes påstande

Denne sag, der er anlagt den 14. januar 2014, vedrører spørgsmålet, om det udgør en tilsidesættelse af god advokatskik, hvis en advokat i en tvist retter direkte henvendelse til en medarbejder hos modparten, når modparten er repræsenteret af en advokat.

Sagsøger har principalt nedlagt påstand om, at sagsøgte kendelse af 20. december 2013 omhandlende sagsøger ophæves. Sagsøger har subsidiært nedlagt påstand om, at sagsøgte kendelse af 20. december 2013 omhandlende sagsøger formildes til en irrettesættelse, eller mere subsidiært en efter rettens skøn fastsat bøde mindre end 10.000 kr.

Sagsøgte har nedlagt påstand om stadfæstelse af Advokatnævnets kendelse af 20. december 2013 i sagsnr. 2012-2091.

Dommen indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a.

Oplysningerne i sagen

Der er i sagen fremlagt Advokatnævnets kendelse af 20. december 2013, som er til prøvelse i den foreliggende sag:

"K E N D E L S E

Sagens parter:

I denne sag har Selskab X klaget over indklagede, [bynavn].

Sagens tema:

Selskab X har klaget over, at indklagede har tilsidesat god advokatskik ved på vegne af Y at rette direkte henvendelse til en produktionsleder hos Selskab X, i forbindelse med en verserende arbejdsskadesag, hvor Y repræsenterede en tidligere medarbejder hos Selskab X.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 14. juni 2012.

Sagsfremstilling:

I forbindelse med en arbejdsskade i 2009 lagde indklagede for Y sag an mod Selskab X på vegne af en tidligere medarbejder.

Selskab X blev repræsenteret af en ekstern advokat – advokat A

Den 6. juni 2012 skrev indklagede en e-mail til produktionsleder Z hos Selskab X, hvori han anmodede Z om at redegøre for en række forhold til brug for den verserende retssag, idet Z tidligere havde været involveret i sagen. Indklagede havde ikke forinden eller samtidig med e-mailen informeret Selskab X' advokat om hans henvendelse til Z. Indklagede, havde endvidere ikke oplyst Z om, at han ikke havde pligt til at udtale sig.

Samme dag skrev jurist hos Selskab X, B, til indklagede og anmodede ham om at trække sin e-mail tilbage samt beklage forholdet over for Z, hvilket indklagede ikke gjorde. Herefter var der en del e-mailkorrespondance mellem indklagede, jurist B og advokat A, om hvorvidt indklagedes henvendelse kunne anses som værende en tilsidesættelse af god advokatskik.

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

Selskab X har påstået, at indklagede har tilsidesat god advokatskik ved at rette direkte henvendelse til en produktionsleder/medarbejder hos Selskab X, selv om Selskab X var repræsenteret af en advokat.

Selskab X har til støtte herfor bl.a. gjort gældende, at pkt. 17.3 i de advokate-tiske regler også omfatter Selskab X' medarbejdere – og som minimum omfatter de medarbejdere, der har deltaget eller deltaget i behandlingen af den konkrete sag samt medarbejdere, som har en ledelsesfunktion, hvilket Z har.

Indklagede:

Indklagede har påstået frifindelse og har til støtte herfor særligt anført, at Z ikke kan være omfattet af det processuelle partsbegreb, at klientforholdet i henhold til pkt. 17.3 i de advokate-tiske regler for et selskab ikke kan udstrækkes til også at omfatte medarbejderne til klienten/selskabet – på nær en snævert afgrænset kreds af bestyrelsesmedlemmer og lederpositioner med direktionsbeføjelser.

Indklagede har endvidere anført, at der ikke er et direkte opdrag til Z, hvilket der i medfør af pkt. 8.1 i de advokate-tiske regler er krav om, at Selskab X ikke har retlig interesse, da Z ikke selv har fremsat kritik eller oplyst, at henvendelser i forbindelse med den pågældende sag skal rettes til advokat A, og at Z ikke kan anses for at have deltaget i behandlingen af den konkrete sag på Selskab X' vegne.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 11 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

Advokatnævnet finder, at Selskab X har en retlig interesse i at klage over indklagedes adfærd, idet indklagede rettede henvendelse til Selskab X medarbejder, herunder en medarbejder, der ifølge sagens oplysninger tidligere havde været involveret i sagen.

Advokatnævnet finder, at indklagede ved at have rettet henvendelse til Z med konkrete faktiske spørgsmål om sagen, hvor hans arbejdsgiver Selskab X var modpart og repræsenteret af en ekstern advokat, har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126.

Advokatnævnet har herved lagt vægt på, at Z i kraft af sit ansættelsesforhold har en sådan tilknytning til Selskab X, at indklagede under de givne omstændigheder burde have underrettet advokat A om sin henvendelse til Z.

Advokatnævnet pålægger derfor i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1, indklagede en bøde på 10.000 kr.

Indklagede kan indbringe afgørelsen for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

Herefter bestemmes:

Indklagede pålægges en bøde på 10.000 kr."

Derudover er der i sagen blandt andet fremlagt e-mail af 6. juni 2012 med emnet "C – Arbejdsskade d. 14. juli 2009" fra sagsøger til Z, ansat hos Selskab X, hvoraf fremgår:

"Hej Z

Jeg skriver til dig, idet der er en vis tvist om hændelsesforløbet i anledning af ovenstående arbejdsskade. Jeg forstår, at du i sin tid var involveret i sagen og blandt andet har stået for en del af korrespondancen med C i anledning af skaden, og blandt andet har bedt om lægeerklæring m.v. efter at den var indtrådt.

C oplyser, at han også skulle have haft ringet til dig dagen efter skaden og fortalt, at han var nødt til at sygemelde sig, og at det skyldes en skade der var sket i renselanlægget dagen forinden i forbindelse med løft af en fyldt fustage.

Hvor meget kan du efterhånden huske fra hændelsesforløbet?

Og kan du bekræfte det oplyste om, at C ringede til dig efter ulykken og fortalte, hvor og hvordan den var indtruffet?

Hvis du er uenig i noget af dette, må du meget gerne redegøre for dine erindringer om hændelsesforløbet.

Hvis der derudover er oplysninger, som du mener er relevante, må du også meget gerne orientere mig om disse.

Med venlig hilsen

Indklagede
Advokat"

Forklaringer

Der er afgivet forklaring af sagsøger.

Sagsøger har forklaret, at han fik sin advokatbestilling i 2012 hos Advokatfirma i København. Herefter fik han tilbud om ansættelse i Y. Hos Y overtog han i løbet af maj 2012 et større sagskompleks fra sin forgænger. Sagen vedrørende C var ikke særligt godt oplyst. Forgængerens prioriteter havde ligget et andet sted, nemlig ved hans eget firma. Sagen bar desuden præg af at være en "arvesag". Sagen havde således været forbi en yderligere advokat allerede før forgængeren fik den. Sagsøger forklarede videre, at det stod i sagen, at der skulle følges op på processen omkring C's sygdomsmedling og på, om det var Z, sagen var blevet meldt til. Spørgsmålet vedrørende Z's rolle i sagen var dog ikke noget kardinalpunkt, blot ét punkt på en lang liste. Sagsøger rettede henvendelse til Z den 6. juni 2012, kl. 11:57. Samme dag kl. 13:17 skrev en jurist hos Selskab X til sagsøger og anmodede ham om, at trække sin e-mail tilbage og beklage forholdet overfor Z. Kl. 14:43 sendte sagsøger en kopi af sin mail til Z til Selskab X's advokat, A. Herefter havde sagsøger og advokat A drøftelser om, hvem der skulle føre Z som vidne. De kom frem til, at Z var Selskab X's vidne, men at begge parter kunne kontakte vidnet. Det var sagsøgers opfattelse, at han og advokat A var enige om dette.

Adspurgt hvorfor han ikke satte advokat A i kopi på sin e-mail til Z, forklarede sagsøger, at der foregik meget korrespondance i sagen. Desuden havde Z ikke nogen personlig interesse i sagen, og der var således ikke tale om nogen form for partsrepræsentation. Der var med Z tale om en fuldstændig almindelig mand på gulvet, som ikke var involveret i ulykken. Z's eneste engagement i sagen var, at det tilfældigvis var ham, der modtog C's sygdomsmedling. Det er det eneste, der ligger, i sagsøgers formulering i dennes mail til Z om at Z var "involveret i sagen".

Parternes synspunkter

Sagsøger har i påstandsdokument af 27. maj 2014 anført følgende:

"Sagens betydning og omfang

Sagens omfang og konsekvenser er betydelig mere omfattende end blot det konkrete forhold, der ligger til grund for denne.

Sagen vedrører således det ganske væsentlige og principielle spørgsmål om, hvorvidt en advokat for en lønmodtager og/eller lønmodtagerorganisation kan rette henvendelse til almindelige 'menige' medarbejdere hos en virksomhed, hvor selve virksomheden er repræsenteret af en advokat.

Forholdet er ikke afklaret i hverken teori eller praksis, ligesom der heller ikke er taget stilling til det i De Advokatetiske Regler (AER), som regulerer advokaters adfærd.

Den af sagsøgte afsagte kendelse, der ligger til grund for sagen, beror på et synspunkt om, at der er pligt til at orientere virksomhedens advokat om enhver sådan korrespondance med medarbejdere i virksomheden, uanset virksomhedens størrelse og uanset medarbejderens engagement i den konkrete sag.

Hvis dette synspunkt tages til følge, vil det få overordentlig vidtrækkende konsekvenser derved, at samtlige lønmodtager-advokater *de facto* vil blive afskåret fra at føre fortrolige samtaler med kollegaer, vidner m.v. hos virksomheder i anledning af enhver tvist eller uegnethed med virksomheden, herunder i samtlige ansættelses- og arbejdsretlige forhold, arbejdsskadesager m.v.

Synspunktet vil tillige indebære, at lønmodtager-advokater vil være nødsaget til at afvise henvendelser fra medarbejdere i sådanne virksomheder, eller som minimum orientere virksomhedens advokat om henvendelsen, uanset at den medarbejder, der har forestået henvendelsen, har ønsket at tale i fortrolighed.

Der findes ikke i hverken AER eller i gældende nævns- eller domstolspraksis regler, der begrænser dette forhold. Tværtimod vil en sådan henvendelse være i overensstemmelse med både nuværende AER og domstolspraksis.

Sagsøgtes afgørelse er alene afsagt på baggrund af en generaliserende betragtning af retsplejelovens § 126, stk. 1 og uden hjemmel i AER, og nærværende sag vedrører således tillige, om der er grundlag for at udstede en normalbøde for overtrædelse af en sådan ikke-kodificeret og udefineret generel betragtning, som er væsentlige mere vidtrækkende, end hvad det gældende advokatetiske regelsæt foreskriver.

Sagens retslige grundlag

Der er enighed mellem parterne om, at begrebet 'god advokatskik' og derved nærværende sag er til pådømmelse efter retsplejelovens § 126, stk. 1.

Begrebet 'god advokatskik' udfyldes og suppleres imidlertid af AER, som Advokatrådet i medfør af Advokatsamfundets vedtægter § 31 er forpligtet til at udfærdige. AER udgør derved en væsentlig rettesnor til advokaters forståelse og fortolkning af 'god advokatskik' på lige fod med domstols- eller Advokatnævnspraksis.

Der foreligger ikke domstols- eller nævnspraksis vedrørende grundlaget for nærværende sag, hvorfor AER i medfør af vedtægternes § 31, stk. 3 er og skal være fyldestgørende: "*På områder, som ikke er afklaret i Advokatnævnets eller domstolenes praksis, udtrykker de advokatetiske regler Advokatrådets opfattelse af god advokatskik til vejledning for advokater og offentlighed.*"

Sagsøger har under nærværende retssag flere gange forsøgt at formå sagsøgte til at oplyse, hvilke retningslinjer eller principper fra AER, som sagsøgtes kendelse er afsagt med udgangspunkt i.

I sin duplik har sagsøgte herefter gjort gældende, at afgørelsen ikke er afsagt med udgangspunkt i nogen af de gældende advokatetiske regler, men ud fra et generaliserende princip om, at Σ tilhørte 'modpartens retslige sfære', og at der derfor burde være sket underretning til modpartens advokat ved henvendelsen til denne.

Det er ikke angivet, hvad der forstås ved begrebet 'modpartens retslige sfære', men den anlagte fortolkning indebærer en betydelig udvidelse af samtlige regler og forpligtigelser, der

følger af AER, og begrebet har ikke hjemmel i hverken AER eller den juridiske litteratur og/eller praksis.

Sagsøger kunne heller ikke på anden måde have forudset, at han i situationen ville være omfattet af en definition af 'god advokatskik', der gik væsentligt udover, hvad der fulgte af AER.

Idet der er tale om et område, som er uafklaret i praksis, kunne sagsøger med rette have indrettet sig efter, at der ikke var tale om en overtrædelse af 'god advokatskik' idet henvendelsen til Z skete i overensstemmelse med AER.

Relevante bestemmelser fra AER

Der er to bestemmelser i AER, som regulerer forhold af interesse for nærværende sag, og sagsøgers adfærd må nødvendigvis vurderes i lyset af de pågældende.

AER 17.3 – Henvendelse til nogen, der er repræsenteret af advokat

AER 17.3 indeholder et forbud mod at henvende sig til personer, der 'er repræsenteret' af en advokat, og bestemmelsen forudsætter således et egentligt klient/advokat-forhold.

Bestemmelsen skal ses i lyset af AER pkt. 8.1, hvori kravet om et direkte klient/advokat-forhold understreges, idet det fremgår at: "En advokat må alene påtage sig en sag for en klient efter direkte anmodning fra klienten [...]".

Endelig er advokaten i medfør af AER pkt. 13-15 forpligtet til, inden denne påbegynder behandlingen af sagen, at give klienten en betydelig række oplysninger, herunder blandt andet om omfanget og karakteren af dennes opdrag.

Sammenfattende beror AER således på, at en part udelukkende kan blive repræsenteret af en advokat efter direkte og eget ønske, og at advokaten er udtrykkeligt forpligtiget til at orientere pågældende klient om omfanget af arbejdet og opdraget.

Det anses for uomtvistet, at Z ikke var klient hos en advokat på tidspunktet for sagsøgers henvendelse til denne, og at det alene var tilfældet for dennes arbejdsgiver, *Selskab X*.

Det vil tilsvarende være i strid med samtlige af de anførte regler i AER at forsøge at gennemtvinge advokatrepræsentation af en medarbejder uden dennes samtykke, og blot i kraft af, at dennes arbejdsgiver er repræsenteret af en advokat.

At den pågældende medarbejder ikke blot kan anses for omfattet af arbejdsgiverens advokatrepræsentation understøttes navnlig af, at der i nærværende tilfælde er tale om virksomheden *Selskab X* der målt på omsætning er blandt Danmarks 10 største virksomheder, og efter egne oplysninger beskæftiger mere end (...) medarbejdere.

AER 18.3 – Henvendelse til vidner

Det er uomtvistet, at Z ikke var anført som vidne i retssagen af nogen parter, på tidspunktet for sagsøgers henvendelse til ham.

Tværtimod var der på tidspunktet for sagsøgers henvendelse forløbet mere end 3 år siden skaden, og mere end 2 år efter at der var rejst erstatningskrav overfor *Selskab X*, uden at nogen af sagens parter havde inddraget Z i sagen, eller så meget som havde henvist til ham under den indbyrdes brevveksling.

Tilsvarende var der under retssagen udvekslet både stævning og svarskrift, uden at Z

var påberåbt som vidne af nogen af sagens parter.

Såvel sagsøger som sagsøgte er forpligtede til allerede i første processkrift at angive de vidner, som de ønsker at føre under sagen, jf. hhv. RPL § 348, stk. 2, nr. 5 samt RPL § 351, stk. 4, nr. 4.

På denne baggrund kunne sagsøger med rette lægge til grund, at ~~Selskab X~~ ikke anså Z for vidne i sagen, og i øvrigt heller ikke havde til hensigt at føre ham som sådan.

AER kan ikke tages til udtryk for et udvidet vidne-begreb, som også omfatter ikke-påberåbte vidner - navnlig ikke personer, som advokaten er positivt vidende om, at modparten ikke anser for at være et vidne under retssagen.

I U.2010.2711H underkendte Højesteret tilsvarende en virksomheds synspunkt om, at en medarbejder automatisk skulle anses for at have vidnestatus for virksomheden, og Højesteret fastslog princippet om, at medarbejderes vidnestatus alene skal vurderes ud fra det almindelige princip om, at den, der først begærer vidnerne ført, kan anse dem for sine vidner.

Tilsvarende er fastslået i V.L.K. B-0950-97 af 23.10.2002, gengivet i U.2003B.147, hvor landsretten specifikt fastslog, at der kun forelå vidnemæssig særstatus for personer med partslignende stillinger i en virksomhed.

Det er i nærværende sag uomtvistet, at Z alene har position som en 'mand på gulvet', og derved ikke er omfattet af den anførte særlige partslignende vidnestatus.

Forseelsens grovhed

Afslutningsvist skal det påpeges, at den givne henvendelse havde karakter af en saglig, objektiv og neutral forespørgsel om konkrete faktuelle omstændigheder.

Henvendelsen har således hverken haft til hensigt eller reelt kunne indebære, at modtageren blev sat i en sådan situation, at den var egnet til på nogen måde at påvirke hans erindringer eller ageren i sagen.

Herudover må det lægges til grund, at modtageren end ikke selv anså sig for hverken at være repræsenteret af advokat eller at være et vidne i sagen.

Z havde endvidere ikke været involveret i den sag, som henvendelsen vedrørte, men alene modtaget en sygemelding fra den skadelidte. Han havde således heller ikke hverken kendskab til, engagement i eller interesse i den underliggende tvist.

Tilsvarende må det anses for højest tvivlsomt, om ~~Selskab X~~ selv eller virksomhedens advokat i det hele taget var af den overbevisning, at der forelå advokatrepræsentation af modtageren og ~~Selskab X~~' øvrige 40.000 medarbejdere i den givne sag, eller at samtlige de pågældende medarbejdere måtte anses for vidner i sagen.

Endelig er rækkevidden af AER pkt. 17.3 og 18.3 behæftede med en betydelig usikkerhed, når det kommer til virksomhedsansatte medarbejdere, hvilket ikke skal komme sagsøger til skade, herunder navnlig i lyset af, at det direkte af Advokatsamfundets vedtægters § 31, stk. 3 fremgår, at de regler, der fremgår af AER på området, er og skal være fyldestgørende.

Idet den givne henvendelse således ingen reel skadevirkninger har kunnet have, og idet der hverken var tale om advokatrepræsentation eller vidnestatus, samt idet en bøde på 10.000 kr. vedrører en klar overtrædelse af AER - hvilket ikke er tilfældet i nærværende sag - må sanktionen allerede af denne årsag formildes."

Sagsøgte har i påstandsdokument af 28. maj 2014 anført følgende:

1. Advokatnævnets kendelse af 20. december 2013 (bilag 1) er lovlig og udtryk for god advokatskik under de konkrete omstændigheder.
2. Der er en retlig – og dermed beskyttelsesværdig – interesse for klager i relation til henvendelser til en medarbejder hos klager, der har været involveret i en sag, som klager er part i.
3. En advokat må respektere denne retlige interesse, når der rettes henvendelse til medarbejdere hos en virksomhed, der er part i en retlig konflikt, hvor medarbejderen har været involveret.
4. Det kontradiktoriske princip er generelt afgørende for advokaters optræden, og en henvendelse til en person, der tilhører modpartens retlige sfære, må fordrer underretning til modpartens advokat, hvor en sådan optræder for modparten.
5. Den af advokatnævnet fastsatte sanktion er passende."

Parterne har i det væsentligste procederet i overensstemmelse hermed.

Rettens begrundelse og afgørelse

Det følger af forarbejderne til retsplejelovens § 126, stk. 1, at kravene til advokaters adfærd løbende må tilpasses ændringer i samfundsforholdene og deraf følgende ændrede krav til advokaterne. Den nærmere fastlæggelse af begrebet "god advokatskik" foretages af Advokatnævnet ved afgørelse af konkrete sager, under domstolskontrol. Advokatnævnet er i den forbindelse ikke bundet af de af Advokatrådet udarbejdede vejledende regler om god advokatskik ("de advokatetiske regler"). Det er derfor ikke korrekt, når sagsøger anfører, at sagsøgers adfærd nødvendigvis må vurderes i lyset af punkt 17.3 og 18.3 i de advokatetiske regler.

Punkt 17.3 og 18.3 i de advokatetiske regler kan dog være vejledende for rettens afgørelse, idet de er udtryk for Advokatrådets opfattelse af, hvad der er alment accepteret god opførsel på området.

Punkt 17.3 vedrører en advokats henvendelse til nogen, som i en konkret sag er repræsenteret af anden advokat. Her bestemmes det, at advokaten i alle tilfælde samtidig eller uden ugrundet ophold skal underrette den anden advokat om enhver sådan henvendelse. Punkt 18.3 vedrører henvendelse til vidner. Her bestemmes det, at advokaten, når det er påkrævet, skal orientere modpartens advokat om den kontakt, advokaten agter at tage eller har haft med et vidne. Sådan information skal navnlig gives, hvis vidnet har en særlig relation til modparten. Der er således i de advokatetiske regler lagt op til, at henvendelse til en person som led i en konkret sag i hvert fald "når det er påkrævet" skal ledsages af en orientering af vedkommendes og/eller modpartens advokat, og at der i visse tilfælde ligefrem gælder en pligt hertil.

I den foreliggende sag henvendte sagsøger sig til Z ved e-mail af 6. juni 2012 med henblik på blandt andet at få bekræftet, at sagsøgers klient ringede til Z i dagen efter skaden og fortalte, at han var nødt

til at sygemelde sig, og at det skyldtes en skade, der var sket i renseanlægget dagen forinden i forbindelse med løft af en fyldt fustage. Herefter kan det lægges til grund, at der med Z er tale om en medarbejder hos Selskab X, der ifølge sagens oplysninger tidligere har været involveret i sagen.

Under hensyn hertil kan retten tiltræde Advokatnævnets vurdering, hvorefter Z i kraft af sit ansættelsesforhold har haft en sådan tilknytning til Selskab X, at sagsøger under de givne omstændigheder burde have underrettet advokat A om sin henvendelse til Z. Denne vurdering findes i øvrigt at være i overensstemmelse med det princip om underretning, som kan udledes af de advokatetiske regler punkt 17.3 og 18.3.

Med hensyn til de konsekvenser, som sagsøger gør gældende, at af Advokatnævnets afgørelse vil få, herunder at lønmodtager-advokater vil være nødsaget til at afvise henvendelser fra medarbejdere i virksomheder i anledning af enhver tvist eller uenigheden med virksomheden, herunder i samtlige ansættelses- og arbejdsretlige forhold, arbejdsskadesager m.v., eller som minimum vil være nødsaget til at orientere virksomhedens advokat om henvendelsen, skal retten bemærke, at Advokatnævnets vurdering til enhver tid vil afhænge af de konkrete omstændigheder i en sag, og at afgørelsen i den foreliggende sag derfor ikke automatisk kan overføres på sådanne situationer.

Som følge heraf finder retten ikke grundlag for at tilsidesætte Advokatnævnets afgørelse, hvorefter Indklagede har handlet i strid med god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, ved at undlade at underrette advokat A om sin henvendelse til Z.

Idet den idømte sanktion findes passende, stadfæster retten i det hele Advokatnævnets kendelse.

Efter sagens udfald skal sagsøger betale sagsomkostninger til sagsøgte. Under hensyn til, at skriftveksling og bevisførelse har været beskeden, fastsættes omkostningerne til 10.000 kr.

Thi kendes for ret:

Advokatnævnets kendelse af 20. december 2013 stadfæstes.

Indklagede skal inden 14 dage betale 10.000 kr. i sagsomkostninger til Advokatnævnet.

De idømte sagsomkostninger forrentes efter rentelovens § 8a.

Gry Høirup

Dommer

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Københavns Byret, den 11. juli 2014.

Ann-Louise Funch, kontorfuldmægtig

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

D O M

Afsagt den 28. januar 2016 af Østre Landsrets 3. afdeling
(landsdommerne Ejler Bruun, Anne Birgitte Fisker og Annette Dam Ryt-Hansen (kst.)).

3. afd. nr. B-46-15:

[Fagforening Y] som mandatar for

[Indklagede]

(advokat [E])

mod

Advokatnævnet

(advokat Jakob Skaarup Arrevad)

Københavns Byrets dom af 11. juli 2014 (BS 44C-204/2014) er med
Procesbevillingsnævnets tilladelse af 11. december 2014 anket af [Fagforening Y] som
mandatar for [indklagede] med påstand om ophævelse af Advokatnævnets kendelse af 20.
december 2013, subsidiært at sanktionen bortfalder eller formildes til en irettesættelse
eller en efter rettens skøn fastsat bøde mindre end 10.000 kr.

Indstævnte, Advokatnævnet, har påstået stadfæstelse.

Supplerende sagsfremstilling

Vidnet [Z] var ikke anført som vidne i hverken stævning eller svarskrift indgivet til Københavns Byret i tilknytning til den anlagte arbejdsskadesag forud for den mail, som [indklagede] sendte til ham den 6. juni 2012.

Procedure

Parterne har for landsretten gentaget deres anbringender for byretten og har i det væsentlige procederet i overensstemmelse hermed.

[Indklagede] har for landsretten yderligere gjort gældende, at såfremt begrebet god advokatskik skal kunne udvides væsentligt udover, hvad der gælder af de advokatetiske regler og hidtidig praksis, må der stilles særligt skærpende krav til karakteren af overtrædelsen, således at overtrædelsen og den deraf følgende sanktion var åbenbar for advokaten. Det var alene medarbejderens arbejdsgiver, der var repræsenteret af advokat. Det vil være i strid med de advokatetiske regler, såfremt det blev lagt til grund, at advokaten skulle repræsentere eller på anden måde have en advokatfunktion over for medarbejderen uden medarbejderens udtrykkelige anmodning og samtykke. Begrebet ”modpartens retlige sfære” har ikke hjemmel i de advokatetiske regler eller i retspraksis. Begrebet kan alene omfatte vidner, der allerede er påberåbt under en retssag.

Advokatnævnet har for landsretten yderligere gjort gældende, at de advokatetiske regler ikke udgør et hjemmelsgrundlag, da bestemmelserne alene er vejledende. Det er ikke afgørende, om klagers advokat er advokat for samtlige medarbejdere, eller om den konkrete medarbejder, der har været involveret i den verserende konflikt, er udpeget som vidne eller skal indkaldes som vidne. Det er for sagen afgørende, at den pågældende medarbejder, der blev rettet henvendelse til, har været involveret i kraft af sin ansættelse hos klager og på vegne klager har optrådt i sagen. Der påhvilede derfor modpartens advokat en pligt til at underrette klagers advokat om henvendelsen til den pågældende medarbejder.

Landsrettens begrundelse og resultat

Af de af Advokatnævnet anførte grunde tiltræder landsretten, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1.

Da der er tale om et spørgsmål, der hidtil har været uafklaret i praksis, finder landsretten ikke anledning til at pålægge [indklagede] nogen sanktion.

Af samme grund ophæves omkostningerne for byret og landsret som nedenfor nævnt.

T h i k e n d e s f o r r e t:

Byrettens dom stadfæstes med den ændring, at [indklagede] ikke pålægges nogen sanktion.

Ingen af parterne skal betale sagsomkostninger til den anden part for byret eller landsret.

(Sign.)

Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den 28-01-2016

**Katrine Larsen
Retsassistent**